

Nota de premsa

ENQUESTA D'INSERCIÓ LABORAL DELS **DOCTORS I DOCTORES**

15 de juliol del 2026

QUÈ ÉS L'ENQUESTA D'INSERCIÓ LABORAL?

L'Enquesta d'Inserció Laboral que du a terme AQU Catalunya té com a principal objectiu identificar la qualitat de la inserció laboral de les persones que han acabat estudis superiors en el sistema universitari català tres anys després d'haver obtingut el títol, ja sigui de grau, de màster o de doctorat. L'estudi, un dels més representatius i importants a Europa en aquest àmbit, proporciona indicadors que els diferents actors del sistema universitari català utilitzen per prendre decisions en relació amb la formació universitària basant-se en dades. Entre d'altres, recull la taxa d'ocupació, la qualitat de l'ocupació i les competències desenvolupades al lloc de treball.

En l'enquesta específica sobre doctors i doctores, que ja ha arribat a la setena edició, hi han participat 3.200 persones, una xifra que suposa el 63,4 % dels i les estudiants que s'han doctorat els cursos 2020-2021 i 2021-2022, la població de referència. Amb la informació acumulada de les edicions prèvies, la base de dades disposa de gairebé 12.900 respostes, una sèrie històrica excepcional per analitzar l'evolució de la inserció laboral, les condicions d'ocupació i la utilització de les competències adquirides durant el doctorat.

La informació obtinguda sobre la inserció laboral de les persones doctorades té un valor especialment rellevant en un context internacional en què l'evidència acostuma a ser parcial, no representativa o fragmentada. A més, també resulta valuosa perquè l'evidència sobre les activitats professionals que desenvolupen els doctors i doctores fora de l'àmbit acadèmic és escassa. En aquest context, el sistema universitari català disposa, des que va començar l'Enquesta d'Inserció Laboral de doctorats i doctorades l'any 2008, d'una de les poques fonts internacionals d'informació sistemàtica, representativa i periòdica sobre les trajectòries laborals de les persones que s'han doctorat. Aquesta continuïtat permet analitzar no només la situació laboral dels nous doctors i doctores, sinó també l'evolució dels seus itineraris professionals i l'impacte de la formació doctoral al llarg del temps.

Les enquestes que du a terme AQU Catalunya sobre inserció laboral estan coordinades per l'Agència amb el suport dels consells socials de les universitats públiques catalanes.

En dades

- **Univers de l'enquesta de doctors i doctores:** 5.048 persones.
- **Persones que han respost l'enquesta:** 3.200 persones. Un 63,4 % del total.
- **Perfil dels participants:** Homes i dones que han acabat els estudis de doctorat els cursos 2020-2021 i 2021-2022.
- **Universitats que en formen part:** UB, UAB, UPC, UPF, URL, UdL, UdG, URV, UOC, UVic-UCC, UIC i UAO CEU.
- **Proporció homes/dones que han respost l'enquesta:** 49,2 % homes | 50,8 % dones.
- **Proporció persones amb nacionalitat espanyola/estrangera que han respost l'enquesta:** 75,1 % espanyola | 24,9 % estrangera.

Tendències generals

- Durant els darrers cinc anys, el volum de tesis doctorals en el sistema universitari català s'ha estabilitzat al voltant de les 2.500 anuals.
- Catalunya és la comunitat autònoma que genera més persones doctorades, amb aproximadament el 22 % del total de tesis doctorals llegides a Espanya el 2022.
- L'àmbit de la Salut concentra prop d'una de cada tres tesis doctorals i es consolida com el principal camp de producció doctoral, a diferència dels estudis de grau i màster, on predomina l'àmbit de Ciències Socials.
- Les dones representen aproximadament la meitat de les persones doctorades, però continuen infrarepresentades en l'àmbit de les Enginyeries, on tenen una presència significativament menor.
- Tenir estudis superiors (professionals o universitaris) afavoreix clarament la participació en el mercat laboral i l'ocupació, i, en conseqüència, protegeix més contra l'atur. No obstant, en comparació amb la majoria de països de l'OCDE i de la UE, Espanya presenta nivells d'ocupació lleugerament inferiors entre les persones amb qualificacions mitjanes i altes. Així, mentre que la taxa d'ocupació de les persones de 25 a 64 anys amb educació terciària és del 84 % a Espanya, arriba al 89 % a la UE25 i al 87 % en el conjunt de l'OCDE (OCDE 2025).

RESULTATS DE L'ENQUESTA D'INSERCIÓ LABORAL 2026

Plena ocupació

Tal com demostra l'estudi, gairebé totes les persones que obtenen un títol de doctorat treballen. El 96 % dels doctors i doctores treballen tres anys després d'haver finalitzat els estudis de doctorat. Les diferències d'ocupació entre àmbits de coneixement són reduïdes: els valors se situen entre el 91 % a Humanitats i el 97 % a Enginyeries. L'ocupació d'aquest col·lectiu s'ha mantingut en valors molt elevats durant els tres anys analitzats, cosa que indica que el nivell educatiu és una molt bona protecció contra l'atur. Les dades d'ocupació són similars a les que s'observen en països d'economies avançades.

Figura 10. Percentatges d'ocupació, atur i inactivitat dels doctors i doctores per àmbit de coneixement (2026)

L'empresa, la principal destinació

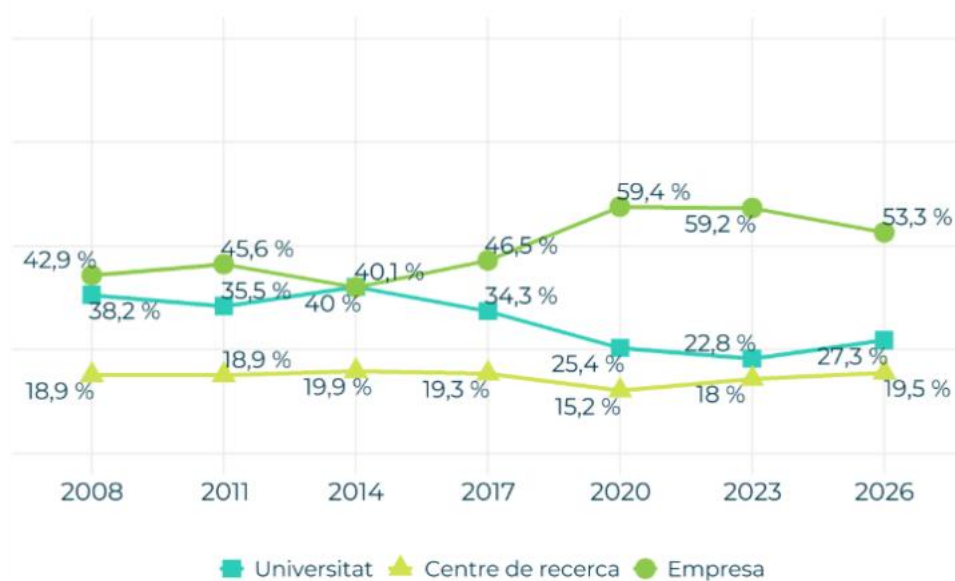
Les empreses ocupen la meitat dels doctors i doctores, mentre que la universitat (32 %) i els centres de recerca (18 %) es reparteixen l'altra meitat. Aquests percentatges varien en funció de l'àmbit de coneixement del doctorat cursat. Per exemple, la universitat és l'ocupador majoritari en els àmbits de les Humanitats i les Ciències Socials (amb un 48 % i un 52 %, respectivament). En canvi, a Ciències, Salut i Enginyeries les empreses són les que absorbeixen en més mesura els doctorats tres anys després d'haver finalitzat els estudis. Aquesta dualitat dels doctors i doctores entre carreres acadèmiques i no acadèmiques no es dona únicament en el sistema universitari català, ja que diversos estudis indiquen que al llarg dels anys les persones doctores s'han anat inserint més en carreres no acadèmiques.

Figura 14. Lloc de treball per àmbit de coneixement (2026)

L'estudi també assenyalava que, malgrat que l'empresa ha estat l'ocupador majoritari dels doctors i doctores els darrers anys, la capacitat de contractació per part de les universitats ha incrementat 5 punts percentuals durant els darrers 3 anys. És bastant possible que aquest augment de la contractació de les universitats es degui a la voluntat de rejuvenir les plantilles. Tal com especifica l'Informe CYD (Fundación CYD 2025), es constata que Espanya té una de les plantilles més envellides d'Europa: gairebé la meitat del Personal Docent Investigador (49,6 %) té 50 anys o més, davant del 38,6 % de la mitjana de la UE. Espanya ha estat el quart país amb més envelliment del professorat des de 2015.

Figura 15. Evolució del percentatge de llocs de treball (només nacionals)

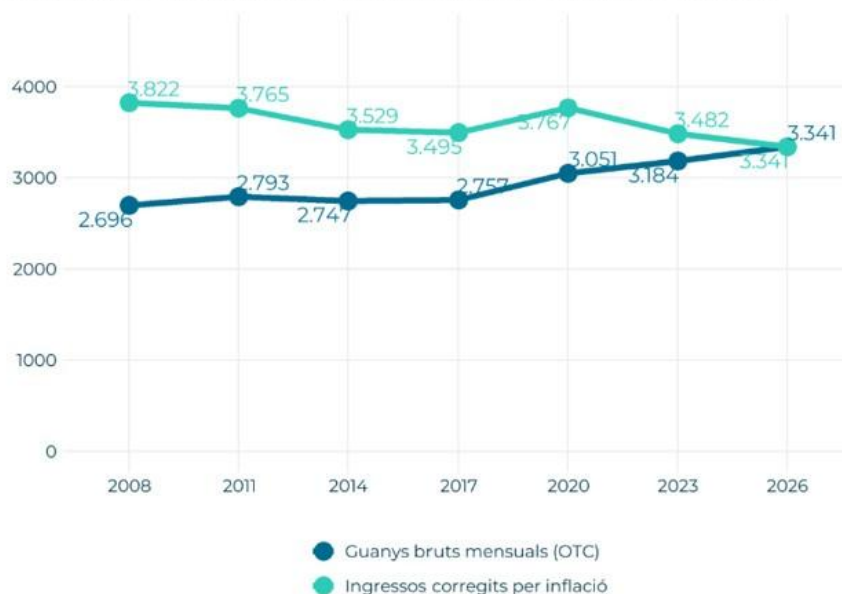

Salaris erosionats

El salari brut mitjà mensual dels doctors i doctores és de 3.232 euros tres anys després d'haver finalitzat els estudis. Els salaris dels doctors i doctores que treballen a temps complet dels àmbits d'Enginyeries i Salut són superiors als de la resta. A més, els doctors i doctores que treballen a l'empresa guanyen més que si treballen a la universitat, tot i que només un terç hi fa funcions específiques de doctorat a la feina.

Si bé els salaris bruts han augmentat al llarg del període analitzat en l'estudi, la capacitat adquisitiva segueix disminuint des de l'any 2020. Concretament, el poder adquisitiu dels que tenen nacionalitat espanyola i treballen a temps complet a l'Estat ha disminuït en més de 400 euros des de 2020.

Figura 39. Evolució dels guanys bruts mensuals mitjans i els guanys equivalents corregits per la inflació⁹ (només doctors i doctores de nacionalitat espanyola que treballen a temps complet a Espanya)

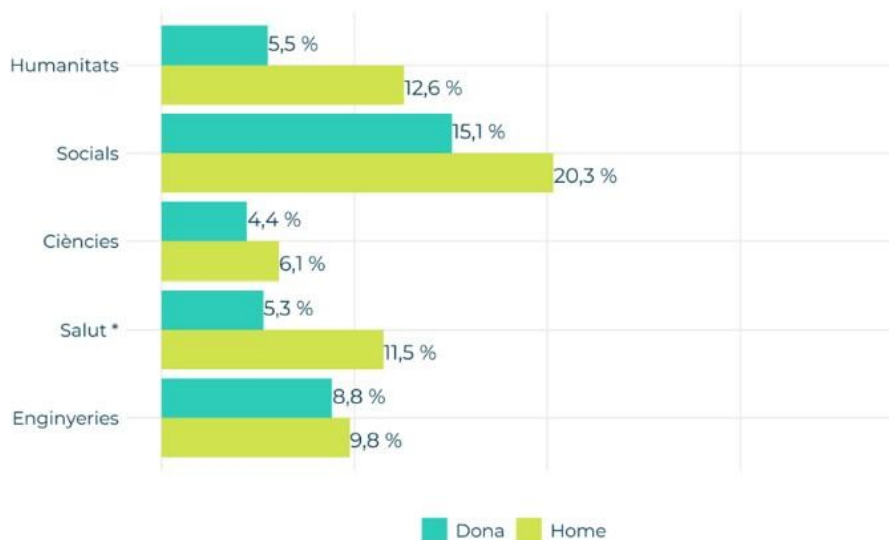

Líders

Gairebé la meitat dels doctors i doctores tenen responsabilitat sobre altres persones a la feina. Segons l'estudi, un 9,5 % tenen càrrecs de direcció o gerència, un 36 % són comandaments intermedis i la resta no tenen cap mena de responsabilitat sobre altres persones. Per àmbits de coneixement, a Ciències Socials es troba el percentatge més alt de càrrecs directius o de gerència, amb un 18 %. Els comandaments intermedis destaquen en els àmbits de Ciències, Salut i Enginyeries, en els quals representen entre un 37 % i un 45 %. Per contra, Humanitats és l'àmbit on es troba un percentatge més baix de doctors i doctores amb responsabilitat sobre altres persones. Entre els doctors i doctores STEM —acrònim anglès que agrupa quatre àrees de coneixement: Ciència (Science), Tecnologia (Technology), Enginyeria (Engineering) i Matemàtiques (Mathematics)— hi ha menys càrrecs de direcció, però més comandaments intermedis, un total de 9 punts percentuals més que les persones doctores d'àmbits no STEM.

S'observen diferències de gènere en l'accés als càrrecs de responsabilitat, amb una presència més elevada d'homes que de dones. Entre els doctors i doctores de tots els àmbits educatius, el percentatge d'homes que ocupen càrrecs de responsabilitat és superior. La diferència estadísticament més significativa és en l'àmbit d'Humanitats, en el qual la presència dels homes duplica la de les dones.

Figura 49. . Llocs de direcció o gerència per àmbit de coneixement i sexe (2026)

Nota: Els àmbits marcats amb un asterisc presenten diferències estadísticament significatives segons la prova de chi-quadrat ($p < 0,05$).

Catalunya, imant

El sistema universitari català té més capacitat d'atracció d'estudiants internacionals que fuga de talent local. En aquest sentit, cal destacar que hi ha diferències importants en funció de si l'estudiant és internacional o no pel que fa a treballar a l'estranger o quedar-se al país després d'acabar els estudis de doctorat. Mentre que un 8,9 % d'estudiants que ja eren al país abans d'iniciar els estudis de doctorat marxen a treballar fora el país (fuga de talent), hi ha un 48 % d'estudiants internacionals que es queden al país a treballar (retenció de talent). Aquesta capacitat d'atracció de talent es dona en tots els àmbits disciplinaris.

Figura 54. Fuga i retenció del talent per àmbit disciplinari (2026)

*Des d'aquesta edició del 2026 es considera estudiants internacionals aquelles persones que, independentment de la seva nacionalitat, han vingut de fora de l'Estat per cursar el doctorat al SUC. Cal destacar, però, que ser o no ser estudiant internacional coincideix, en la majoria de casos, amb la nacionalitat.

Ben preparats per treballar dins i fora de l'acadèmia

Les competències nuclears de recerca són les més ben assolides pels doctors i doctores durant la seva formació. El grau d'adquisició és especialment alt en les competències directament vinculades al procés investigador, com ara el treball independent i autodirigit (8,4) i la capacitat de generar nou coneixement (8,1), així com l'edició i exposició de resultats (8,0) i la redacció i publicació d'articles científics (8,0). També presenten nivells elevats el disseny, planificació i execució de la recerca (7,9) i les estratègies d'anàlisi de teoria i tècniques d'anàlisi de dades (7,7).

Les competències nuclears de recerca, més enllà de ser les més ben assolides, també són les més útils a la feina. La capacitat de treballar de manera independent és la competència valorada com a més útil, amb un 8,6. La segueixen la capacitat de generar coneixement, l'edició i exposició de resultats, el disseny, planificació i execució de la recerca, el treball en equip, tècniques d'anàlisi de dades i resultats i coneixement d'anglès (totes amb valoracions entre el 8,1 i el 7,8).

Aquestes competències tenen utilitat professional tant dins com fora de l'acadèmia, tot i que s'aprofiten amb més intensitat en les posicions acadèmiques. Les valoracions de la utilitat de totes les competències són superiors al 7,5 per als que treballen a la universitat. Pel que fa a l'empresa, les competències més útils són treball independent i autodirigit (8,3), treball en equip, capacitat de generar coneixement, tècniques d'anàlisi de dades, i edició i exposició de resultats (totes elles amb valoracions superiors a 7,5). Tenen un pes menor les que estan relacionades únicament amb el món acadèmic, com la redacció i publicació d'articles científics, la competència docent, l'aplicació de principis de la ciència oberta i, sobretot, la captació i gestió de fons per a la investigació (totes elles amb valoracions inferiors a 6,5).

El treball en equip i l'anglès destaquen com dues competències especialment rellevants per al mercat laboral (amb valoracions de 7,9 i 7,8, respectivament, pel que fa a la utilitat per a la feina), però encara insuficientment desenvolupades durant la formació doctoral (amb un grau d'adquisició de 6,5 en ambdues competències).

Figura 61. Utilitat de les competències segons el lloc de feina (2026)

	Universitat	Centre de recerca	Empresa
Gestió documentació	8	7,6	7,4
Estratègies anàlisi teoria i fonaments	8,5	7,9	7,1
Tècniques anàlisi dades i resultats	8,4	8,3	7,5
Edició, exposició resultats	8,6	8,3	7,5
Redacció i publicació articles científics	8,8	8,1	6,4
Disseny, planificació i execució de la recerca	8,7	8,4	7,3
Capacitat generar coneixement	8,8	8,3	7,6
Treball independent i autodirigit	9	8,6	8,3
Networking	8,1	7,8	6,8
Comprensió rellevància i impacte recerca	8,2	7,6	6,9
Captació i gestió fons per investigació	7,7	7,1	5
Competència docent	8,3	6,4	6,3
Anglès	8,3	8,4	7,3
Treball en equip	8,1	8,3	7,7
Aplicació principis de la ciència oberta	7,8	7,4	6,3

Nota: s'exclouen les persones que no fan funcions universitàries a la feina

Problemes de salut mental durant la formació

Una de cada tres persones doctorandes ha patit problemes de salut mental durant els estudis. Concretament, un 36,5 % declara en l'enquesta d'AQU Catalunya haver experimentat depressió, ansietat crònica o altres problemes de salut mental durant els estudis de doctorat. Aquesta mitjana marca un mínim a Ciències Socials amb un 33 % i un màxim d'un 42 % a Ciències.

El fet que aquest percentatge de doctors i doctores declari haver patit problemes de salut mental durant el doctorat apunta que aquesta etapa formativa també concentra factors de risc rellevants. Estan principalment vinculats a l'exigència acadèmica, la pressió per avançar en la tesi i les condicions en què es desenvolupa la trajectòria investigadora.

Aquest resultat s'emmarca en una problemàtica més àmplia del sistema universitari català. De fet, un estudi recent mostra que entorn al 40 % de l'estudiantat universitari ja ha experimentat nivells més elevats de malestar emocional i símptomes d'ansietat, depressió i esgotament, especialment les dones i les persones no binàries.

Figura 76. Problemes de salut mental (2026)

